

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 13 0 У 005515 19 Увп
Бањалука, 22.7.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија, Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхине Ђурковића и Свјетлане Кнежевић, чланова вијећа, уз учешће Маје Савић, као записничара, у управном спору по тужби Републике Српске заступане по Правобранилаштву Републике Српске, Сједиште замјеника Б. (у даљем тексту: тужитељица), против рјешења број ... од 12.3.2019. године тужене Управе ..., у предмету забиљежбе спора у катастарском оперативном одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 005515 19 У од 20.8.2019. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 22.7.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Заинтересована лица одбијају се са захтјевом за накнаду трошкова одговора на захтјев.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је поништено рјешење РУГИПП, Подручна јединица Д. број ... од 10.10.2018. године и предметна управна ствар ријешена на начин да је одбијен захтјев тужитељице за упис забиљежбе спора у п.л. број 71 и 655 к.о. Р.

Одбијање тужбе образложено је позивом на одредбу члана 98 став 1 Закона о одржавању премјера и катастра Републике Српске („Сл. гласник РС“, број 6/12, 110/16 и 62/18, у даљем тексту: Закон) којом је прописано да је забиљежба упис којим се у катастар непокретности уписују чињенице које су од значаја за заснивање, измјену, престанак или пренос стварних права на непокретностима, које се односе на личност имаоца права, на саму непокретност или правне односе поводом непокретности, те став 2 овог члана којим је прописано да од уписа забиљежбе која је од значаја за заснивање, измјену, престанак или пренос стварних права на непокретностима сва располагања имаоца права и уписи у катастар непокретности, који су противни сврси уписане забиљежбе, условни су и зависе од исхода рјешавања права на непокретностима због којих је забиљежба уписана па да је тужена правилно закључила да се, у конкретном случају, не може извршити упис предметне забиљежбе у посједовни лист, то и на основу чињенице да из саме пресуде Окружног привредног суда Бањалука број 57 0 Пс 005879 18 Пс 2 од 29.10.2018. године, на коју се позива тужитељица у тужби, не произлази рјешавања стварних права на непокретностима, већ се ради о тужбеном захтјеву за исплату новчаног износа по основу неоснованог обогаћења, како је то правилно истакла тужена у оспореном акту.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (захтјев) тужитељица побија наведену пресуду због погрешне примјене материјалног права. Истиче да је оправдано првостепеним рјешењем извршен упис забиљежбе спора јер је поменутом пресудом Окружног привредног суда Бањалука обавезан првотужени Н. Ђ. да тужитељици исплати износ од 1.555.906,77 КМ на име неоснованог обogaћења, а забиљежба спора не ограничава другу страну односно тужену да евентуално располаже предметним непокретностима. Предлаже да се захтјев уважи, а побијана пресуда укине.

Тужена у одговору на захтјев истиче да остаје код разлога из оспореног акта.

Н. Ђ1., Р. Ђ2. и Н. Ђ3., заинтересована лица у овом управном спору, истичу да је побијана пресуда правилна и законита, а наводи захтјева неосновани. Указују да таква врста уписа није ни предвиђена законским прописима, као и да из предмета спора може се јасно утврдити да у конкретном случају није било рјешавање стварног права на предметним непокретностима на којима је тражена забиљежба спора. Позвали су се на одредбе члана 3, члана 90 став 1 тачка ђ) и члана 98 став 1 Закона о премјеру и катастру Републике Српске којима је уређен упис одређених чињеница те члан 2 Правилника за одржавање премјера и катастра земљишта. Наводе да се ради о захтјеву Правобранилаштво за упис спора супротно свим законским одредбама, којима је јасно прописано, како, на који начин и под којим условима може се извршити забиљежба терета и постојање спора. Наглашавају да је пресудом Врховног суда РС број 57 0 Пс 005789 19 Рев од 02.10.2019. године уважена ревизија заинтересованог лица Н. Ђ. и преиначене пресуде Вишег привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 005879 18 Пж 2 од 19.6.2019. године и Окружног привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 005879 18 Пс 2 од 29.10.2018. године те тужитељица одбијена са тужбеним захтјевом ради стицања без основа. Предлажу да се захтјев одбије, а заинтересованим лицима досуде трошкови одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор тужене и заинтересованих лица, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужитељица по Правобранилаштво РС 11.9.2018. године поднијела захтјев за забиљежбу спора зато што се пред Окружним привредним судом у Бањалуци води парнични поступак за исплату новчаног износа на име стицања без основа. Првостепеним рјешењем од 10.10.2018. године проводи се промјена у катастарском операту тако што се врши забиљежба терета у п.л. 71 и 655 к.о. Р.. Оспореним актом, рјешавајући по жалби жалилаца, (овдје заинтересованих лица) поништено је првостепено рјешење и одбијен захтјев тужитељице за забиљежбу спора у п.л. 71 и 655 к.о. Р. Побијаном пресудом одбијена је тужба и одржан на снази оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилно је побијаном пресудом одбијена тужба, јер доношењем оспореног акта нису остварени разлози из члана 10 ЗУС за његово поништење.

Наиме, тужена се у оспореном акту, одбијајући захтјев тужитељице, правилно позвала на одредбу члана 90 став 1 тачка д) Закона којом је прописано да забиљежба

представља врсту уписа у катастар непокретности, као и одредбу члана 98 став 1 истог закона којом је прописано да је забиљежба упис којим се у катастар непокретности уписују чињенице које су од значаја за заснивање, измјену, престанак или пренос стварних права на непокретностима, које се односе на личност имаоца права, на саму непокретност или на правне односе поводом непокретности.

Из наведеног, произлази да се забиљежба уноси у катастар непокретности који је основан у складу са Законом о премјеру и катастру РС што није случај у конкретној управној ствари, па будући да је првостепено рјешење засновано на погрешној примјени материјалног права, то је исто тужена правилно поништила и предметну ствар ријешила на начин да је захтјев тужитељице за упис забиљежбе спора одбила као неоснован.

Уз наведено, Врховни суд истиче да се забиљежба спора врши онда када је повређено неко књижно право, а подносилац захтјева има уписано неко књижно право, па тужбом у парничном поступку тражи да се отклони та неправилност и изврши повраћај уписаног књижног права. Овдје се ради о тужби из облигационо-правног односа, а не о тужби за заштиту, стицање или мијењање неког стварног права, како то правилно заинтересована лица истичу у одговору на захтјев.

Поред тога заинтересована лица правилно указују да је пресудом Врховног суда број 57 0 Пс 005789 19 Рев од 02.10.2019. године уважена ревизија тужених из парничног поступка (овдје заинтересованих лица) и пресуда Вишег привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 005789 18 Пж 2 од 19.6.2019. године и Окружног привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 005879 18 Пс 2 од 29.10.2018. године преиначене тако да је тужитељица одбијена са тужбеним захтјевом за исплату траженог новчаног износа.

Дакле, из наведених разлога нису постојали законски услови за забиљежбу спора па је правилно побијаном пресудом одбијена тужба и оснажено рјешење тужене о чему је нижестепени суд дао потпуне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев тужитељице, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Заинтересована лица су одбијена са захтјевом за накнаду трошкова одговора на захтјев, јер давање одговора на захтјев није обавезна радња у поступку управног спора, с обзиром да наводи одговора на захтјев нису утицали на одлуку суда, будући да би иста одлука била донесена да заинтересована лица нису ни дала одговор на захтјев.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић